

با حاج «منصور ارضی»، از حال و هوای محرم از گذشته تا امروز

مداح، سلامت معنوی جامعه را تأمین می‌کند

مشهورترین مداح کشورمان در دهه هفتاد حاج «منصور ارضی» بود که البته همچنان پدر معنوی هیئت‌های انقلابی دوران پس از جنگ و مداحان محسوب می‌شود. حاج «منصور ارضی» را به‌عنوان چهره سرشناس و مداح سیاسی می‌شناسند او معتقد است مداح باید نگاه سیاسی داشته باشد. حاج منصور خودش را بچه‌محل پهلوان تختی معرفی می‌کند و می‌گوید: «اولین بار وقتی ۵ ساله بودم، روی پای عمویم نشستم و با او زمزمه کردم، از همان موقع شاگردش شدم». گفت‌وگو با حاج منصور در ماه محرمی که قرار است عزاداری‌ها با رعایت پروتکل‌های بهداشتی برگزار شود بخوانید.

قیام ۱۵ خرداد و محرم

حاج «منصور ارضی» از سال‌هایی یاد می‌کند که برپایی مراسم عزای حسین (ع) در ماه محرم به قیمت ریختن خون انسان‌ها تمام می‌شد؛ روزهایی که مردم برای انجام مراسم سینه‌زنی و برپایی روضه امام حسین (ع) خون دادند و از جان‌شان گذشتند. همه این اتفاق‌ها را خود حاج منصور شاهد بوده است و این چنین روایت می‌کند: «۱۰ ساله بودم و کلاس پنجم، مدرسه‌مان در بازار عباس‌آباد بود. می‌دانستیم خیابان‌ها شلوغ است. همراه با مادر و برادرم می‌رفتم که امتحان بدهم. دقیقاً ۱۵ خرداد سال ۱۳۴۲ مقارن شده بود با ۱۲ محرم. می‌خواستیم سوار اتوبوس شویم. راننده اتوبوس نرسیده به مقصد همه مسافرهايش را پیاده کرد و گفت از این جلوتر نمی‌رویم چند ایستگاه جلوتر اتوبوس‌ها را آتش می‌زنند. ناگزیر برای رسیدن به مدرسه با مادر و برادرم پیاده راه افتادیم به سمت مدرسه».

حاج «منصور ارضی» کلامش را با خواندن این شعر آغاز می‌کند: «شرمنده نزد اهل دل از بی‌کمالی‌ام، ای وای من که ساغر از باده خالیم» و ادامه می‌دهد: «هرچه انسان پیرتر می‌شود، سخت‌تر می‌شود. مگر اینکه امام حسین (ع) در این روزها دستگیر ما باشد. راستش من همیشه با خودم فکر می‌کنم در همه این سال‌ها ما همیشه اجرا کردیم. هر چند قصد احیای خودمان و دیگران را داشتیم! اما به دنبال احیا بودیم. حالا تنها دست به دعا دارم که امسال بتوانیم کاری کنیم که مجلس امام حسین (ع) از دست نرود».

جنازه از دهانه بازار بیرون می‌آید

حاج منصور یادی می‌کند از برادر و مادرش که به رحمت خدا رفته‌اند و باز هم رشسته کلام را به دست می‌گیرد: «به میدان اعدام رسیدیم. سر خیابان سید نصرالدین، همان‌طور که چادر مادرم را گرفته بودم و صدای نوحه و مداحی از دور به گوش می‌رسید، دیدم که از دهانه بازار مجروح و جنازه روی دست مردم بیرون می‌آید. صدای فریادها را می‌شنیدم که می‌گفتند: «با مرگ یا خمینی». از سر چهارسو دسته‌های سینه‌زنی را به رگبار گلوله بسته بودند. نظامی‌ها سبز میدادند را بسته بودند. آن روزها سینه‌زن پای دین ایستاد؛ حتی خواننده‌ها، مدیران دسته‌ها و ناظران همه ایستادند. مراسم عجیبی بود. حالاً می‌گویند از فضای مجازی استفاده کنید و بس! من از مداحان می‌پرسم چقدر خودتان را برای امام حسین (ع) خرج کردید؟ چقدر حرف شنیدید؟ چقدر کتک خوردید؟ می‌پرسم چطور مدافعان سلامت پای کار ایستادند؟»

با حفظ پروتکل‌ها عزاداری می‌کنیم

مداح مشهور در ادامه می‌گوید: «ما هم باید از معنویت و از دین مردم پرستاری کنیم. چرا پزشکان تعطیل نکردند؟ چرا سپاه و ارتش تعطیل نکرد؟ کار ما هم حفظ سلامت در دین است. هیئت و مداح هم نیاز است تا سلامت معنوی جامعه را تأمین کند. باید مراسم مذهبی مجلس امام حسین (ع) بر پا شود؛ البته طبق پروتکل‌های بهداشتی. مگر نمی‌توانیم مراسم سینه‌زنی را برگزار کنیم و سینه‌زنان در فاصله ۱۰ متری از هم بایستند و در خیابان راه بیفتند؟ کاروان عزای حسین (ع) نباید متوقف شود، باید راه بیفتد. وقتی در دوران قبل از انقلاب حکومت نظامی بود ما سینه‌زنی کردیم. مرگ بر شاه گفتیم و از هیچ چیزی نترسیدم. حالا هم می‌توانیم با حفظ پروتکل‌های بهداشتی عزاداری کنیم. این فضای مجازی برای روضه‌خوانی و مناجات خوانی، یعنی نشان دادن مردم و نشان دادن

